

РІВНЕНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ
ДОКУМЕНТАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ
МЕНЕДЖМЕНТУ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ФІЗИКИ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

25 квітня 2024 року

УДК: 373.5.015.311:331

А 78

Затверджено і рекомендовано до друку рішенням вченої ради факультету документальних комунікацій, менеджменту, технологій та фізики РДГУ (протокол №5 від 28 травня 2024 р.).

А Актуальні проблеми модернізації професійно-педагогічної підготовки освіти в контексті євроінтеграційних процесів: матеріали Всеукраїнської Інтернет-конференції (25.04.2024 р.) / упорядники: С.В. Лісова, Ю.В. Фещук, О.А. Герасименко, Н.В. Дупак, Н.В. Симонович, О.І. Шурин. Рівне: РДГУ, 2024. 128 с.

До збірника матеріалів увійшли доповіді Всеукраїнської Інтернет-конференції з теми “Актуальні проблеми модернізації професійно-педагогічної підготовки освіти в контексті євроінтеграційних процесів”, яка була проведена 25 квітня 2024 року на кафедрі професійної освіти, трудового навчання та технологій РДГУ спільно з працівниками Сарненського педагогічного фахового коледжу РДГУ, ВКНЗ “Володимир-Волинський ПК ім. А.Ю. Кримського”, РМЦТУМ Рівненської міської ради, Комунального закладу “РОЦНТТУМ” Рівненської обласної ради.

Матеріали можуть бути корисними науковцям, практичним працівникам, вихователям, вчителям, викладачам та студентам закладів вищої, професійної, загальної середньої та позашкільної освіти.

Схвалено кафедрою професійної освіти, трудового навчання та технологій Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 5 від 14 травня 2024 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей.

© РДГУ, СПК,
РМЦТУМ, 2024

13. Моцаренко М. Дитяча творчість на уроках трудового навчання URL: <https://phm.cuspu.edu.ua/nauka/konferentsii/fizyka-tekhnologii-navchannia/97-2017/teoriia-ta-metodyka-tekhnologichnoi-osvity/1166-dytyacha-tvorchist-na-urokakh-trudovoho-navchannya.html>
14. Полозенко О.В., Омельченко Л.М., Яшник С.В., Свистун В.І., Стахневич В.І., Мартинюк І.А., Жуковська Л.М. Основи загальної психології: навч. посібник: У 2-х т. / Укл.: Полозенко О.В., Київ: НУБіП, 2009. Т. II. 257 с.
15. Рагозіна В. Теоретичний аспект проблеми творчих здібностей Творчість, духовність, гуманізм в просторі освіти: збірник доповідей науково-практичної конференції. Вінниця: «Універсум-Вінниця», 1998. С. 127-132.
16. Сухомлинський В.О. Народження громадянина. Вибр. тв. в 5 т. Київ: Рад. шк., 1977. 390 с.
17. Янцур М.С. Основи теорії технологічної освіти: навч. посібник: курс лекцій: для студентів напряму підготовки «Технологічна освіта» та спеціальності «Середня освіта. Трудове навчання та технології». Рівне: РВВ РДГУ, 2018. 508 с.

УДК [373.5.15.31:331]:373.5.091.33

*Олександр Анатолійович Герасименко,
канд. істор. наук, доцент кафедри
професійної освіти, трудового навчання та технологій
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

*Роман Ярославович Ностер,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
014.10. Середня освіта (Трудове навчання та технології)
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10-ГО КЛАСУ НА ЗАНЯТТЯХ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ТРЕНІНГОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Постановка проблеми. В епоху інформаційного буму вчитель ризикує втратити ексклюзивне володіння знаннями, адже тепер інформація доступна будь-кому, хто має підключення до інтернету. Натомість на перший план виходять так звані «м'які навички»: критичне та креативне мислення, аналітичні здібності, вміння генерувати рішення, ефективне комунікація, налагодження стосунків, попередження та конструктивне вирішення конфліктів, володіння собою та стресостійкість. Їх складно опанувати в рамках традиційного уроку, тому останнім часом дедалі популярнішими

стають активні та інтерактивні методи навчання, які часто об'єднують під загальною назвою «тренінг».

Тренінг і традиційні форми навчання суттєво різняться за своєю методологією та цілями. Традиційний підхід зосереджується на наданні готових знань та пошуку «правильних» відповідей. Натомість, тренінг акцентує увагу на постановці запитань, дослідженні та пошуку власних рішень. Тренінгові програми охоплюють увесь спектр людських можливостей: розвивають соціальну, емоційну та інтелектуальну компетентність, формують самостійність, вчать приймати рішення та ефективно взаємодіяти з іншими. Звичайно, традиційна форма передачі знань, певною мірою, є корисною. Проте, в динамічному світі, де знання швидко стають застарілими, її застосування має певні обмеження. Водночас тренінг пропонує гнучкий та інтерактивний підхід, що, на нашу думку, краще відповідає потребам сучасного суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна психолого-педагогічна наука не дає однозначної відповіді на питання щодо сутності креативності, адже досліджує її з різних сторін. Дослідники визначають загальні основи (Дж. Гілфорд, А. Маслоу, В. Моляко та ін.) та механізми креативного мислення (Г. Альтшуллер, Е. де Боно, Дж. Гілфорд та ін.). Деякі науковці розглядали креативність через призму інтелектуальної поведінки (Г. Айзенк, Д. Векслер, Р. Стернберг), інші досліджували зв'язок креативності з «самоактуалізацією» людини (Л. Гольдштейн, А. Маслоу, К. Роджерс). Окремо вивчалися особливості мотивації креативних людей (С. Голлан, Р. Кеттел) та рефлексія креативності, що впливає на творчу продуктивність особистості (В. Пятруліс) [10, с. 6].

Теоретичні аспекти тренінгу, як інноваційної форми навчання, глибоко вивчалися зарубіжними та вітчизняними науковцями. Р. Барклі, Дж. Кейпл, К. Торн, Д. Маккей та К. Фоппель дослідили теоретичні засади тренінгу, І. Вачков, С. Дерябо та Л. Шкарбан проаналізували ключові аспекти проведення групових тренінгів. Вітчизняні фахівці М. Артюшина, Н. Бутенко, О. Герасименко, Г. Ковальчук та А. Черпак розкрили проблематику ефективних бізнес-тренінгів та тренінгів з розвитку управлінських компетенцій [2].

Однак, питання про ширше впровадження тренінгових форм навчання в освітній процес залишається недостатньо дослідженим, що відкриває широкі перспективи для подальших наукових розвідок.

Постановка завдання. Проаналізувати та розкрити теоретичні засади розвитку креативної компетентності учнів старших класів на заняттях предмету «Технології» з використанням тренінгових методів навчання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним з найважливіших завдань сьогодення є модернізація освітнього простору, який би не лише відповідав актуальним потребам суспільства, але й забезпечував поступальний розвиток освіти з його власними перевагами та досягненнями.

Це потребує формування нової особистості з креативним мисленням, здатної до самореалізації та генерування інноваційних ідей [9].

Відсутність єдиного визначення поняття «креативність» зумовлює неоднозначне трактування її місця в структурі особистості, рівня усвідомлення її проявів, а також джерел та умов розвитку. Цей феномен досліджується з різних ракурсів, що призводить до розмаїття теорій та підходів, які по-різному описують та пояснюють природу креативності.

Дослідники розглядають креативність як багатогранне явище, що охоплює: загальну здатність до творчості; особистісну рису, яка дозволяє генерувати новаторські ідеї; вміння виходити за межі заданих рамок та створювати оригінальні продукти; а також процес самовираження та реалізації власної індивідуальності.

У 1922 році психолог Д. Сімпсон вперше запропонував термін «креативність», визначивши його як здатність людини вирватися з кайданів стереотипного мислення [8, с. 280].

Креативність, за Джоном Као, професором Стенфордського університету, – це цілісний процес, що охоплює генерування ідей, їх розвиток та втілення в життя. Цей динамічний процес є основою для інновацій та втілення нових цінностей [11].

Хоча поняття «творчі здібності» та «креативність» вживаються паралельно вже давно, досі не існує єдиного чіткого визначення, що їх об'єднує. Їх походження сягає коренів латинського слова «creatio», що дослівно означає «створення». То що ж це – чи йдеться мова про синоніми, чи, все ж, ці терміни розкривають різні аспекти однієї й тієї ж здатності людини творити? Це питання й досі залишається предметом дискусій серед науковців. На початку XXI століття, з появою низки освітніх проєктів, що активно використовували іншомовну термінологію («Розвиток критичного мислення для читання та письма», «Метод проєктів», інтерактивні техніки), термін «креативність» набув широкого вжитку в українській науці. Він майже витіснив раніше поширене словосполучення «творчі здібності» [10, с. 6-7].

Сучасна наука пропонує різні теорії, що пояснюють природу та механізми розвитку креативності. Серед них: «Концепція креативності Дж. Гілфорда», яка визначає креативність як сукупність здібностей, що дозволяють генерувати нові та оригінальні ідеї; «Теорія інвестування» Р. Стернберга та Д. Лаверта, що розглядає креативність як процес інвестування ресурсів у нові ідеї; «Теорія креативної особистості А.Г. Маслоу», яка пов'язує креативність із самоактуалізацією та прагненням до самореалізації; «Знакова теорія Е.П. Торренса», що описує креативність як процес генерування нових знаків та символів. Ці та інші теорії дають цінне розуміння креативності та її ролі в житті людини.

Отже, креативність – це багатогранне явище, що має безліч визначень. Її описують як здатність генерувати оригінальні ідеї, ставити під сумнів

стереотипи, формулювати гіпотези, знаходити нові зв'язки та комбінації. Незважаючи на різноманітність трактувань, суть креативності полягає в здатності створювати щось нове, незвичайне, те, чого раніше не було.

Однак, чіткої концептуальної єдності щодо цього поняття не існує. В науковій літературі дедалі частіше використовується термін "креативність" як синонім "творчості", що створює ще більше плутанини [10, с. 7-9].

З думкою О. Дунаєвої, яка розглядає творчість як усвідомлену активну діяльність, спрямовану на відтворення та перетворення дійсності, важко не погодитися. Її визначення креативності як здатності особистості не лише сприймати проблему, але й використовувати найоптимальніші можливості для її вирішення та створення нового, оригінального продукту соціальної важливості, чітко підкреслює не лише когнітивний, а й практичний аспект креативності [7, с. 140].

Хоча поняття «креативність» та «творчість» близькі, вони мають нюанси у значенні. Творчість ґрунтується на натхненні та здібностях автора, і неможлива без нього. Вона представлена як процесуальна характеристика, адже іноді не призводить до створення продукту, але необхідна для розвитку навичок, що сприяють креативності.

Натомість, креативність ґрунтується на прагматизмі, тобто доцільності й корисності результату. Креативність – це загальна здатність до інновацій та творчості у різних сферах. Її суть полягає не лише у створенні нового, але й у створенні нового з певною метою. Креативність у більшості досліджень представлена як якісна характеристика, адже пов'язана з оригінальним продуктом, який можна оцінити за певними критеріями [10, с. 10].

Згідно С. Дорофєєва, процес становлення креативності особистості – це не просто набуття знань та навичок, а й формування готовності до творчої діяльності. Це реалізація не лише вроджених здібностей, але й усього потенціалу, яким володіє людина. Важливим є поєднання особистих якостей з актуальними потребами суспільства, а також уміння використовувати креативні механізми для розкриття й демонстрації найвищого рівня своїх здібностей.

Розвиток креативності – це комплексна задача, що потребує цілеспрямованих зусиль. Важливим є актуалізація когнітивного компонента, тобто активного розширення інтелектуальної сфери, яка слугує фундаментом для формування творчих здібностей. Необхідно також формувати понятійний категоріальний апарат, що стане інструментом для вирішення дослідницьких і творчих завдань, які мають характер проблемних ситуацій. Постановка проблемних питань стимулює активну розумову діяльність, а ерудиція та розвинені творчі здібності стають рушійною силою цього процесу. Для сприяння креативності важливо створити невимушене середовище, де панують рівні відносини й підтримка творчої особистості. Мікросередовище та наслідування відіграють значну роль у розвитку креативності, адже вони формують систему мотивів та особистісних якостей. Однією з ключових тенденцій розвитку

особистісної креативності є інтеграція в освітній процес не лише пізнавальної, але й емоційно-особистісної сфери людини [5, с. 110-111].

Компетентність – це не просто знання, а й вміння їх використовувати для вирішення реальних проблем. Ця здатність формується впродовж життя під впливом навчання, виховання в школі, сім'ї, оточення та культури. Тому успішне втілення компетентнісного підходу в освіті залежить від особливостей освітнього та культурного середовища, в якому розвивається школяр.

Питання формування компетентностей в сучасній українській освіті ґрунтується на низці ключових документів: Закон України «Про освіту», Концепція Нової української школи, Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти, нові навчальні програми. Цей комплекс документів забезпечує системний підхід до формування компетентностей учнів, роблячи освітній процес динамічнішим, практико-орієнтованим та особистісно зорієнтованим.

Креативна компетентність, за Т. Воробйовою, – це не лише вміння творити, але й готовність до творчості в умовах складної та багатогранної сучасної культури. Вона ґрунтується на володінні "мовами" різних видів творчої діяльності, що дозволяє людині черпати інформацію з різних галузей та втілювати її у власних творчих проектах. Окрім того, креативна компетентність передбачає розвинену систему навичок і вмінь, необхідних для реалізації задумів [4, с. 114].

Отже, на нашу думку, креативна компетентність – це складна багатогранна структура, що об'єднує різні психологічні аспекти особистості. Ми пропонуємо її розділити на кілька ключових компонентів: мотиваційний компонент (внутрішня мотивація, зовнішня мотивація); когнітивний компонент (гнучкість мислення, дивергентне мислення, конвергентне мислення, креативна уява, критичне мислення); діяльнісний компонент (навички генерування ідей, навички прийняття рішень, навички вирішення проблем, навички проектного менеджменту, комунікативні навички); особистісний компонент (відкритість до нового, впевненість у собі, незалежність, відповідальність, працелюбність, емоційний інтелект).

Одним із пріоритетних напрямків сучасної освіти є впровадження педагогами інтерактивних педагогічних технологій. Ці технології ґрунтуються на активному залученні учнів до навчального процесу, мають практичну спрямованість та формують у них навички, необхідні для професійної самореалізації. Серед таких технологій особливо ефективними є тренінгові форми навчання, які дозволяють здобувачам освіти не лише отримати знання, а й одразу відпрацювати їх на практиці [1].

Тренінг, похідне від англійського слова «training», що означає «навчання», «виховання», «тренування», «підготовка», є однією з ефективних форм групової роботи, спрямованих на розвиток особистості. Цей метод активного навчання виходить за рамки простого отримання знань, адже він

ґрунтується на поглибленні вже засвоєної інформації, формуванні практичних навичок, умінь та соціальних установок. Завдяки своїй практично орієнтованій структурі, тренінг стає незамінним інструментом, коли бажаним результатом є не лише здобуття нових знань, а й вміння застосовувати їх у реальному житті [12].

Тренінгова технологія в навчальному закладі ґрунтується на партисипаторному підході, методі активної участі. Це означає, що учні не просто слухають і конспектують, а стають активними творцями навчального процесу. Завдяки цьому тренінгова технологія дає можливість учням реалізувати свої потреби в активній діяльності, спілкуванні та самовираженні. Фахівці порівнюють тренінг з мініатюрою життя, де учасники отримують не лише знання, а й радість від спілкування, навички співпраці та нові перспективи.

Поділяючи думку Л. Волковської, ми стверджуємо, що тренінг, як інтерактивний та динамічний метод навчання, відіграє незамінну роль у сучасній системі підготовки та розвитку здобувачів освіти у будь-якому навчальному закладі [3].

В сучасній освіті тренінгова робота охоплює широкий спектр напрямків, що відповідають актуальним потребам ринку праці та розвитку особистості, наприклад: тренінги професійного навчання, психологічні тренінги, навчальні тренінги.

Навчальний тренінг – це не просто передача знань, а інтенсивна групова робота, де акцент робиться на отриманні особистого досвіду професійної діяльності. На відміну від інших форм навчання, навчальні тренінги чітко підпорядковані головній меті – розвитку практичних навичок.

Тренінгові форми роботи можуть базуватися на використанні одного або кількох методів: сюжетної гри, міні-лекції, дискусії, кейс-методу, управлінської гри тощо. Вибір методів залежить від складності тренінгових завдань та їх тривалості.

На уроках технології ми зануримося у світ тренінгових вправ, використовуючи їх різноманіття: організаційні, мотиваційні, комунікативні, креативні, спрямовані на розвиток когнітивних процесів та рефлексивні.

Дотримуючись принципів активності, творчості, усвідомлення та партнерства, ми створимо атмосферу, де кожен учень зможе розкрити свій потенціал. Перед кожною вправою буде проведено короткий інструктаж, аби робота була цікавою та ефективною. Для цього учням важливо бути активними, відкритими, толерантними, висловлювати власні думки та дотримуватися регламенту.

Завдяки тренінговим вправам на уроках технології учні зможуть: соціалізуватися, розвивати когнітивні процеси, розкрити творчі здібності, здобути креативну компетентність [6].

Висновки з даного дослідження. Отже, тренінг в системі освіти ЗЗСО

виступає особистісно орієнтованою інноваційною технологією навчання, що інтенсифікує процес засвоєння знань. Завдяки унікальним можливостям мотивувати, стимулювати, створювати ситуації успіху, забезпечувати особистісне та професійне зростання, формувати й розвивати необхідні якості, застосовувати інтерактивні методи й поєднувати форми колективної, групової та індивідуальної роботи, тренінгові технології стають одними з провідних технологій навчання сьогодення. Тому навчальний тренінг розглядається як перспективна технологія розвитку креативної компетентності учнів.

Список використаних джерел:

1. Астахова М.С., Кравченко Г.Ю. Упровадження тренінгових технологій в освітній процес вищої школи. V International Scientific and Practical Conference. 2020. С. 262-264.
2. Веземоська С.Ж. Впровадження тренінгових технологій в освітньому процесі: досвід і перспективи. Освітній дискурс: збірник наукових праць. 2019. Випуск 13 (5). С.32-43.
3. Волковська Л.О. Тренінгові технології навчання у процесі формування особистості. Розвиток українського села – основа аграрної реформи в Україні: матеріали причорноморської регіональної науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу, м. Миколаїв, 22-24 квітня 2016 р. Миколаїв: МНАУ, 2016. С. 73-76.
4. Воробйова Т. Диференціація компонентів креативної компетентності молодших школярів. Психолого-педагогічні проблеми сільської школи: зб. наук. праць УПДПУ ім. П. Тичини. 2012. Вип. 43 (2). С. 113-118.
5. Дорофей С.В. Психологічні особливості розвитку креативних здібностей як елемента професійної підготовки здобувачів ЗВО. Вікова та педагогічна психологія. 2024. Випуск 57. С. 107-111.
6. Дрючило О.А., Кордонська А.В. Тренінгові технології навчання як засіб розвитку професійних компетенцій майбутніх фахівців. 2013. URL: <https://fpo.udpu.edu.ua/wp-content/uploads/2013/10>
7. Дунаєва О.М. Інтерактивна технологія формування педагогічної креативності. Психолого-педагогічні проблеми сільської школи: зб. наук. праць УПДПУ ім. П. Тичини. 2007. Вип. 19. С. 138-143.
8. Здібності, творчість, обдарованість : теорія, методика, результати досліджень: монографія / за ред. В.О. Моляко, О.Л. Музики. Житомир: Рута, 2006. 320 с.
9. Павленко В.В. Креативність: сутність, структура, закономірності формування і розвиток. Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка. 2015. № 23. С. 15-21.
10. Павлюх В.В. Розвиток креативності в учнів різного віку: навч.-метод. посіб. КЗ «КОІППО імені Василя Сухомлинського». 2023. 72 с.

11. Пономарьова Г.Ф., Петриченко Л.О., Полякова І.В., Харківська А.А. Технології розвитку креативних здібностей майбутніх учителів: монографія. Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради. Харків: Видавець О.А. Мірошніченко, 2019. 272 с.
12. Федорчук В.М. Тренінг особистісного зростання, [текст]: навч. посіб. К.: «Центр учбової літератури», 2016. 250 с.

УДК 373.5.015.31:331

*Олександр Анатолійович Герасименко,
канд. істор. наук, доцент кафедри
професійної освіти, трудового навчання та технологій
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

*Віталій Володимирович Корнійчук,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
014.10. Середня освіта (Трудове навчання та технології)
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ

Постановка проблеми. У сучасній освіті пріоритетним визнано компетентнісний підхід до навчання, який дає можливість учням не лише здобувати знання, а й бути готовими до вирішення актуальних проблем у навчанні, соціальній сфері та повсякденному житті. Цей підхід відрізняється від знанневого та діяльнісного, адже він передбачає орієнтацію на кінцевий результат, а саме на сформовані компетенції учнів.

Закон України «Про освіту» визначає 11 ключових компетентностей, які є необхідними для успішного життя в сучасному суспільстві. Ці компетентності лягли в основу нового Державного стандарту базової середньої освіти, затвердженого Кабінетом Міністрів України 30 вересня 2020 року (постанова № 898). Новий стандарт ґрунтується на компетентнісному підході, який визначає вимоги до результатів навчання. Це означає, що фокус зміщується з простого засвоєння знань на вміння їх застосовувати в реальних ситуаціях. Як і в попередніх навчальних програмах, новий стандарт описує компетентнісний потенціал кожної освітньої галузі. Це означає, що всі 11 ключових компетентностей мають формуватися через розвиток умінь, ставлень та базових знань учнів. [6, с. 6].

ЗМІСТ

Івашко О.Г. Важливість графічної підготовки в сучасній професійній освіті.	3
Козяр М.М., Тимошук О.С., Парфенюк О.В. Методичне викладання графічних дисциплін в освітньому просторі Європи.	4
Неплюхіна Н.Л. Дослідницька і пошукова робота здобувачів освіти коледжу з інженерної графіки.	8
Сасюк З.К., Нечипорук К.О., Волошин В.А. Сучасні вимоги до інженерної підготовки в проектуванні деталей для верстатів з ЧПУ: перспективи моделювання.	10
Дупак Н.В. Зарубіжний досвід розвитку професійної освіти у сфері готельно-ресторанного обслуговування.	13
Лісова С.В. Вдосконалення системи професійної підготовки фахівців готельно-ресторанної справи на основі компетентнісного підходу.	19
Шурин О.І., Басюк М.П. Теоретичні засади формування предметно-перетворювальної компетентності учнів старших класів, яка формується на заняттях технологій.	24
Лісова С.В., Борисовець Т.Г. Теоретичні аспекти формування проектно-технологічної компетентності учнів старших класів на заняттях технологій з використанням методів проблемного навчання.	27
Фещук Ю.В., Волчецький М.М. Теоретичні аспекти діагностики та контролю знань учнів 11 класів на заняттях технологій засобами комп'ютерного тестування.	31
Фещук Ю.В., Делідон Ю.С. Теоретичні засади формування здоров'язбережувальної компетентності в учнів старших класів у процесі профільного навчання з використанням інноваційних педагогічних технологій.	34
Фещук Ю.В., Кватерчук Т.О. Теоретичні аспекти формування дослідницьких умінь в учнів 8-9 класів на уроках трудового навчання.	38
Фещук Ю.В., Савич С.О. Теоретичні основи формування графічних понять учнів 11 класів на уроках креслення засобами хмарних технологій.	42
Фещук Ю.В., Савченко О.С. Теоретичні основи формування вмінь комп'ютерного проектування виробів в учнів 10-11 класів на заняттях технологій з використанням програми AUTOCAD.	45
Трофімчук В.М., Трохлюк Р.В. Теоретичні основи професійної орієнтації учнів старшої школи на професії деревообробки в процесі профільного навчання.	49
Трофімчук В.М., Хильчук Ю.П. Теоретичні засади формування декоративно-ужиткових знань та вмінь в учнів старшої школи в процесі профільного навчання.	53
Фещук Ю.В., Мотринець Я.Я. Використання систем 3D-моделювання в процесі фахової підготовки студентів спеціальності 122 «Комп'ютерні науки».	57

Трофімчук В.М., Балдич А.Ф. Теоретичні підходи щодо формування технологічної компетентності учнів ЗПТО з використанням методів колективного пошуку альтернативних варіантів розв'язку.	59
Трофімчук В.М., Григорчук В.П. Теоретичні аспекти формування загальношкільних умінь старшокласників у процесі профільного навчання. .	64
Шурин О.І., Гречко В.О. Використання ігрових методів навчання на заняттях з технологій.	68
Шурин О.І., Ярмолевич Д.В. Теоретичні аспекти формування творчої особистості учнів старшої школи в процесі профільного навчання.	72
Герасименко О.А., Бірук В.П. Теоретичні аспекти розвитку конструкторсько-технологічних здібностей учнів старших класів на заняттях технологій із використанням методів практичної роботи.	76
Герасименко О.А. Реалізація та зміст дисципліни «Технології декорування деревини» для майбутніх вчителів технологій.	83
Герасименко О.А., Овдійчук В.П. Теоретичні основи формування декоративно-прикладних знань і вмінь учнів закладів професійно-технічної освіти за професією «Столяр будівельний».	89
Герасименко О.А., Одинець М.А. Теоретичні основи розвитку творчих здібностей в учнів 10 класів на уроках з технологій із використанням опорних схем.	96
Герасименко О.А., Ностер Р.Я. Теоретичні засади розвитку креативної компетентності учнів 10-го класу на заняттях предмету «Технології» з використанням тренінгових методів навчання.	103
Герасименко О.А., Корнійчук В.В. Теоретичні аспекти формування загальнокультурної компетентності в учнів старших класів на уроках технологій.	110
Лісова С.В., Сиротюк К.В. Теоретичні основи розвитку творчих здібностей учнів старших класів на заняттях технологій з використанням інтерактивних методів навчання.	117
Відомості про авторів.	125

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ
ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ
ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ**

**Матеріали Всеукраїнської Інтернет-конференції
(25 квітня 2024 р.)**

Упорядники: *Світлана Валеріївна Лісова,
Юрій Вікторович Фецул,
Олександр Анатолійович Герасименко,
Надія Василівна Дулак,
Наталія Василівна Симонович,
Олена Іванівна Шурін.*

Друкується без редакційної правки

Технічний редактор: Т.К. Хильчук,
Коректор: Н.Р. Скачук.

Здано до набору 19.03.2024 р. Підписано до друку 28.05.2024 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний. Ум. друк. арк. 9,79. Обл. вид. арк. 4,55.

Адреса: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 39
Рівненський державний гуманітарний університет,
кафедра професійної освіти, трудового навчання та технологій
(тел. 0362-40-75-80; e-mail: kpotnt@rshu.edu.ua)

